

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

II. ÚS 262/2012-33

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 25. októbra 2012 v senáte zloženom z predsedu Lajosa Mészárosa a zo sudcov Juraja Horvátha a Sergeja Kohuta o sťažnosti Ing. P. Z., Ž., zastúpeného advokátom Mgr. M. H., Ž., vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote zaručeného v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Žilina v konaní vedenom pod sp. zn. 6 C 287/07 takto

r o z h o d o l :

1. Základné právo Ing. P. Z. na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov zaručené v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote zaručené v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Žilina v konaní vedenom pod sp. zn. 6 C 287/07 porušené bolo.

2. Ing. P. Z. priznáva primerané finančné zadostučinenie v sume 3 000 € (slovom tritisíc eur), ktoré je Okresný súd Žilina povinný vyplatiť mu do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

3. Ing. P. Z. priznáva úhradu trov právneho zastúpenia v sume 356,40 € (slovom tristopäťdesiatšesť eur a štyridsať centov), ktoré je Okresný súd Žilina povinný vyplatiť na účet jeho právneho zástupcu Mgr. M. H., Ž., do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavný súd Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) uznesením č. k. II. ÚS 262/2012-18 z 11. júla 2012 prijal podľa § 25 ods. 3 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na ďalšie konanie sťažnosť Ing. P. Z., Ž. (ďalej len „sťažovateľ“), vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote zaručeného v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Žilina (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 6 C 287/07.

Zo sťažnosti a z jej príloh vyplýva, že v konaní vedenom okresným súdom pod sp. zn. 6 C 287/07 sa sťažovateľ žalobou doručenou okresnému súdu 3. októbra 2007 domáha proti žalovanej (S., a. s.) zaplata sumy 42 647,91 € s príslušenstvom z titulu náhrady mzdy z neplatného okamžitého skončenia pracovného pomeru. Podľa tvrdení sťažovateľa okresný súd aj napriek skutočnosti, že v danej veci ide o vyriešenie jeho existenčnej otázky, a aj napriek tomu, že predseda okresného súdu už v minulosti uznal

sťažnosť sťažovateľa na prieťahy v konaní za dôvodnú, aj naďalej koná vo veci so zbytočnými a neodôvodnenými prieťahmi, čím sa neustále predlžuje stav jeho právnej neistoty a oddaľuje sa právoplatné skončenie sporu.

Sťažovateľ v sťažnosti okrem iného uviedol:

„... Súd od podania žaloby vo veci nekonal, preto som dňa 25. 03. 2009 podal predsedovi Okresného súdu v Žiline sťažnosť na prieťahy v konaní. Súd vo vyjadrení k mojej sťažnosti vyhodnotil sťažnosť ako čiastočne dôvodnú a podpredseda súdu mi poslal odpoveď listom zo dňa 20. 4. 2009. Súd odôvodňoval prieťahy v konaní, ktoré vznikli najmä zvýšenou zaťaženosťou konajúceho sudcu, ktorý prevzal veľké množstvo starých vecí kde musel urýchlene konať. Toto obdobie nečinnosti súdu viac ako 20 mesiacov považujem za prieťahy v konaní. ...

... Trvajúci súdny spor veľmi nevhodne pôsobí aj na môj zdravotný stav, a to najmä psychicky. Určitý čas som bol nezamestnaný, poberal som iba podporu v nezamestnanosti, čím životná úroveň moja i mojej rodiny výrazne klesla. O to zložitejšie sa tento stav prijíma mne i mojej rodine, keď je právoplatne rozhodnuté už viac ako 4 roky, že zamestnávateľ so mnou neoprávnene skončil pracovný pomer okamžite a finančná satisfakcia za celé obdobie niekoľkých rokov mi nebola priznaná tým, že súd nie je spôsobilý rozhodnúť v primeranom čase. V súčasnosti mám tiež viaceré zdravotné problémy, som vo veku, keď sa veľmi ťažko zamestnáva, je preto pre mňa nesmierne dôležité, aby mi boli čo najskôr vyplatené finančné prostriedky, ktoré je bývalý zamestnávateľ povinný mi podľa zákona vyplatiť. Aby sa tak stalo, je k tomu potrebné právoplatné rozhodnutie v tejto veci, v ktorej sústavne súdne prieťahy pretrvávajú, a to aj opakovane.“

Vzhľadom na uvedené sťažovateľ navrhuje, aby ústavný súd po prijatí jeho sťažnosti na ďalšie konanie takto rozhodol:

„Základné právo sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy SR a právo na prejednanie jeho záležitostí súdom v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu v Žiline v konaní 6 C 287/2007 bolo porušené.

Okresnému súdu v Žiline prikazuje v konaní vedenom pod sp. zn. 6 C 287/2007 konať bez zbytočných prietahov.

Sťažovateľovi priznáva finančné zadostučinenie v sume 3.000,00 €..., ktoré mu je Okresný súd v Žiline povinný vyplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

Okresný súd v Žiline je povinný uhradiť sťažovateľovi trovy právneho zastúpenia v sume 356,40 € na účet jeho právneho zástupcu Mgr. M. ., do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.“

2. Na základe výzvy ústavného súdu sa k veci písomne vyjadrili obaja účastníci konania: za okresný súd jeho predseda listom sp. zn. 1 SprS 537/2012 z 27. augusta 2012 a právny zástupca sťažovateľa stanoviskom k uvedenému vyjadreniu okresného súdu listom z 13. septembra 2012.

2.1 Predseda okresného súdu vo vyjadrení k sťažnosti s odvolaním sa na v prílohe doručené písomné stanovisko konajúceho zákonného sudcu z 23. augusta 2012 odôvodňujúceho prípadné prietahy v danej veci svojou neprimeranou pracovnou zaťaženosťou a s uvedením celkového počtu v rozhodujúcom období v agende registra „C“ jemu pridelených a súčasne ním vybavených vecí iba bez ďalšieho uviedol, že „... súhlasí s upustením od ústneho pojednávania o prijatej sťažnosti“.

2.2 Právny zástupca sťažovateľa vo svojom stanovisku k vyjadreniu okresného súdu okrem iného uviedol:

„... S obsahom vyjadrenia zákonného sudcu, ktorý vec rozhoduje, som sa podrobne oboznámil. Aj keď všeobecne môžem subjektívne akceptovať jeho preťaženosť z hľadiska počtu prípadov, ktoré rieši, je vecou príslušného súdu a štátu, aby vytvorili riadne podmienky na výkon práce sudcovi. Činnosť jednotlivých sudcov na Okresnom súde v Žiline zastupujúci advokát pozná pomerne podrobne zo svojej praktickej činnosti pri riešení v súčasnosti viac ako 50 aktívnych sporov, v žiadnom z týchto konaní zatiaľ nedochádza k takým markantným prietahom v konaní. Prietahy, ktoré takto vznikajú sú určite vecou aj organizácie práce súdu a prístupu súdnej rady k celej problematike pridelovania vecí jednotlivým sudcom. Nesprávna organizácia práce, alebo iné subjektívne faktory, prípadne

nerovnomerné vyťaženie jednotlivých sudcov, nemôžu byť na ťarchu občanovi, ktorý sa domáha svojich práv. Pripomíname, že v tomto prípade ide o pracovnoprávnú vec. K neplatnému okamžitému skončeniu pracovného pomeru došlo v marci 2004. Dlhé čakanie na prvostupňový rozsudok vo veci finančnej náhrady sťažovateľovi, ktorý bol vyhlásený až v máji 2012, t. j. po piatich rokoch od podania žaloby, stráca svoj zmysel a účinnosť...“

Zároveň právny zástupca sťažovateľa ústavnému súdu oznámil, že „... sťažovateľ súhlasí s tým, aby ÚS SR upustil od ústneho pojednávania...“ o prijatej sťažnosti.

3. Ústavný súd tak podľa § 30 ods. 2 zákona o ústavnom súde upustil v danej veci od ústneho pojednávania, pretože po oboznámení sa s vyjadreniami účastníkov k opodstatnenosti sťažnosti dospel k názoru, že od tohto pojednávania nemožno očakávať ďalšie objasnenie veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote zaručeného v čl. 6 ods. 1 dohovoru. Jej prerokovanie na ústnom pojednávaní – vzhľadom na povahu predmetu posúdenia, ktorá je určená povahou týchto práv – ústavný súd nepovažuje ani za vhodný, ani za nevyhnutný procesný prostriedok na zistenie skutočností potrebných pre meritórne rozhodnutie vo veci, t. j. rozhodnutie o tom, či namietaným postupom súdu bolo alebo nebolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov, resp. právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote (I. ÚS 40/02, I. ÚS 41/03, I. ÚS 65/04).

II.

Zo sťažnosti, z jej príloh, z vyjadrení účastníkov konania a z obsahu na vec sa vzťahujúceho súdneho spisu ústavný súd zistil tento priebeh a stav konania vedeného okresným súdom pod sp. zn. 6 C 287/07:

- 3. október 2007 – okresnému súdu bol doručený návrh na začatie konania (ďalej len „žaloba“), ktorým sa sťažovateľ, zastúpený advokátom, domáhal proti žalovanej zaplataenia sumy 1 224 287 Sk (t. j. 40 638,88 €) s príslušenstvom z titulu náhrady mzdy „z dôvodu

neplatného skončenia pracovného pomeru okamžitým skončením zo dňa 22. 03. 2004“
(podľa petitu žaloby, pozn.),

- 8. október 2007 – okresný súd uznesením vyzval žalovanú, aby sa k žalobe vyjadrila,
- 12. november 2007 – žalovaná sa vyjadrila k žalobe,
- 9. apríl 2009 – okresný súd nariadil pojednávanie na 8. jún 2009 a súčasne právnenému zástupcovi sťažovateľa zaslal vyjadrenie žalovanej,
- 8. jún 2009 – na okresnom súde sa uskutočnilo pojednávanie, na ktorom okresný súd na návrh sťažovateľa rozhodol o pripustení zmeny, resp. rozšírení žaloby, čo sa týka uplatňovanej sumy, a pojednávanie bolo odročené na neurčito na účely ďalšieho dokazovania, resp. okresný súd uložil žalovanej, aby v stanovenej lehote predložila špecifikáciu spôsobu výpočtu pravdepodobného zárobku na určenie výšky náhrady mzdy,
- 2. júl 2009 – okresnému súdu bolo doručené vyjadrenie žalovanej,
- 21. apríl 2010 – právny zástupca sťažovateľa žiadal o nariadenie pojednávania,
- 11. máj 2010 – okresný súd nariadil pojednávanie na 11. jún 2010,
- 11. jún 2010 – na okresnom súde sa uskutočnilo pojednávanie, na ktorom okresný súd rozhodol o pripustení zmeny, t. j. rozšírenie žaloby, čo sa týka úrokov z omeškania zo žalovanej sumy, a pojednávanie bolo odročené na 17. september 2010 na účely doplnenia dokazovania,
- 21. jún 2010 – okresnému súdu bolo doručené podanie žalovanej, ktorým oznámila adresu bydliska označených svedkov,
- 6. júl 2010 – okresnému súdu bolo doručené podanie žalovanej, prílohou ktorého bol výkaz priemerného mesačného zárobku sťažovateľa za 1. štvrt'rok 2004,
- 7. júl 2010 – okresný súd výzvami žiadal S., a. s. (ďalej len „zamestnávateľ“), o zaslanie pracovnej zmluvy uzavretej so sťažovateľom vrátane jej dodatkov, ako aj opisu jeho mzdových listov počnúc od vzniku pracovného pomeru až do konca roka 2007; Úrad práce sociálnych vecí a rodiny Ž. (ďalej len „úrad práce“) o zaslanie označených listinných dôkazov súvisiacich s vedením sťažovateľa v evidencii uchádzačov o zamestnanie a Daňový úrad Ž. (ďalej len „daňový úrad“) o zaslanie daňového priznania spoločnosti P., spol. s r. o. (ďalej len „spoločnosť P.“), za roky 2004 až 2007,
- 26. júl 2010 – okresnému súdu bola doručená správa úradu práce s prílohami,

- 27. júl 2010 – daňový úrad doručil okresnému súdu fotokópie daňových priznaní k dani z príjmov právnickej osoby (spoločnosť P.),
- 28. júl 2010 – okresnému súdu bolo doručené oznámenie zamestnávateľa o tom, že osobu s identifikačnými údajmi, resp. dátumom narodenia podľa výzvy zo 7. júla 2010 ako svojho zamestnanca neeviduje,
- 17. september 2010 – na okresnom súde sa uskutočnilo pojednávanie, na ktorom boli okrem iného vypočutí štyria svedkovia; pojednávanie bolo odročené na 2. november 2010 na účely doplnenia dokazovania, pričom okresný súd právnenému zástupcovi sťažovateľa uložil povinnosť písomne sa v stanovenej lehote vyjadriť k výške priemerného zárobku sťažovateľa na pracovno-právne účely za 2. štvrtrok 2004,
- 5. október 2010 – okresnému súdu bolo doručené podanie právneho zástupcu sťažovateľa, ktorým na účely vyjadrenia sa k výške priemerného zárobku sťažovateľa na pracovno-právne účely za 2. štvrtrok 2004 žiadal, aby okresný súd uložil žalovanej povinnosť predložiť čitateľný opis mzdových listov sťažovateľa za rozhodujúce obdobie,
- 12. október 2010 – okresný súd opätovne žiadal zamestnávateľa o zaslanie listinných dôkazov, ako vo výzve zo 7. júla 2010, avšak tentokrát dátum narodenia sťažovateľa už uviedol správne, zároveň žalovanej zaslal podanie právneho zástupcu sťažovateľa z 5. októbra 2010 na vyjadrenie sa k nemu,
- 28. október 2010 – okresnému súdu bolo doručené vyjadrenie žalovanej, ako aj oznámenie zamestnávateľa o tom, že sťažovateľ bol jeho zamestnancom, pričom žiadané listiny mali byť okresnému súdu zaslané najneskôr do 29. októbra 2010,
- 2. november 2010 – okresnému súdu bolo doručené podanie zamestnávateľa, ktorého prílohou boli okresným súdom žiadané listinné dôkazy, zároveň sa na okresnom súde uskutočnilo pojednávanie, ktoré bolo odročené na neurčito pre účely nariadenia znaleckého dokazovania,
- 19. november 2010 – okresný súd vyzval sťažovateľa na zaslanie vyplneného úradného tlačiva – potvrdenia o osobných, majetkových a zárobkových pomeroch, resp. na preukázanie svojich pomeroch pre účely rozhodnutia o zložení preddavku na trový znaleckého dokazovania,

- 3. december 2010 – okresnému súdu bolo doručené podanie právneho zástupcu sťažovateľa, v prílohe ktorého predložil potvrdenie o osobných, majetkových a zárobkových pomeroch sťažovateľa, ako aj ďalšie súvisiace listiny,
- 26. januára 2011 – okresný súd uznesením ustanovil znalkyňu z odboru ekonómie a manažmentu, odvetvia personalistiky, účtovníctva a daňovníctva Ing. D. P. (ďalej len „znalkyňa“) na zistenie a výpočet priemerného zárobku sťažovateľa na pracovno-právne účely na obdobie 2. štvrt'roka 2004, zároveň sťažovateľovi a žalovanej uložil povinnosť zložiť zálohu na trovy znaleckého dokazovania,
- 10. marec 2011 – okresný súd svoje uznesenie č. k. 6 C/287/2007-212 opatril doložkou o nadobudnutí právoplatnosti, podľa ktorej uznesenie nadobudlo právoplatnosť v časti výroku o nariadení znaleckého dokazovania a o ustanovení znalkyne 4. februára 2011 a v časti výroku o povinnosti zložiť zálohu na trovy znaleckého dokazovania 22. februára 2011, súčasne po zistení, že zálohu na trovy znaleckého dokazovania sťažovateľ a žalovaná už zaplatili, okresný súd zaslal spis znalkyni na vypracovanie znaleckého posudku,
- 11. apríl 2011 – znalkyňa žiadala okresný súd o zaslanie kolektívnej zmluvy alebo internej pracovno-právnej smernice (k odmeňovaniu, pozn.) žalovanej za rozhodujúce obdobie,
- 14. apríl 2011 – okresný súd znalkyni oznámil, aby sa so svojou žiadosťou z 11. apríla 2011 obrátila priamo na účastníkov, resp. na žalovanú,
- 5. máj 2011 – znalkyňa doručila okresnému súdu znalecký posudok vrátane vyúčtovania svojej odmeny,
- 6. máj 2011 – okresný súd zaslal znalecký posudok právnemu zástupcovi sťažovateľa a žalovanej na vyjadrenie,
- 23. máj 2011 – okresnému súdu bolo doručené vyjadrenie právneho zástupcu sťažovateľa k znaleckému posudku,
- 12. október 2011 – okresný súd zaslal vyjadrenie právneho zástupcu sťažovateľa z 23. mája 2011 znalkyni na zaujatie stanoviska k nemu,
- 27. október 2011 – okresnému súdu bolo doručené podanie znalkyne, ktorým k vyjadreniu právneho zástupcu sťažovateľa zaujala svoje stanovisko,
- 28. marec 2012 – okresný súd nariadil pojednávanie na 18. máj 2012 a zároveň zaslal právemu zástupcovi sťažovateľa podanie znalkyne z 27. októbra 2011 a žalovanej

vyjadrenie právneho zástupcu sťažovateľa z 23. mája 2011 a tiež podanie znalkyne z 27. októbra 2011,

- 2. apríl 2012 – okresný súd uznesením priznal znalkyni znalečné,
- 18. máj 2012 – na pojednávaní okresný súd vyhlásil rozsudok, ktorým rozhodol, že žalovaná je povinná zaplatiť sťažovateľovi sumu 3 542,89 € do 3 dní odo dňa nadobudnutia jeho právoplatnosti, a vo zvyšnej časti žalobu zamietol s tým, že o trovách konania bude rozhodnuté do 30 dní po nadobudnutí právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej,
- 3. august 2012 – sťažovateľ podal proti rozsudku okresného súdu z 18. mája 2012 odvolanie,
- 28. august 2012 – odvolanie sťažovateľa bolo doručené žalovanej na vyjadrenie,
- 13. september 2012 – okresný súd vec postúpil Krajskému súdu v Žiline (ďalej len „krajský súd“) na rozhodnutie o odvolaní (sp. zn. 10 Co 158/2012).

III.

Ústavný súd podľa čl. 127 ods. 1 ústavy rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 127 ods. 2 ústavy ak ústavný súd vyhovie sťažnosti, svojím rozhodnutím vysloví, že právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom boli porušené práva alebo slobody podľa odseku 1, a zruší také rozhodnutie, opatrenie alebo iný zásah. Ak porušenie práv alebo slobôd podľa odseku 1 vzniklo nečinnosťou, ústavný súd môže prikázať, aby ten, kto tieto práva alebo slobody porušil, vo veci konal. ...

Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadost'účinenie.

Účelom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia štátneho orgánu. Samotným prerokovaním veci na súde alebo inom štátnom orgáne sa právna neistota osoby domáhajúcej sa rozhodnutia neodstráni. K odstráneniu stavu právnej neistoty dochádza spravidla až právoplatným rozhodnutím súdu alebo iného štátneho orgánu. Priznanie práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote zakladá povinnosť súdu aj sudcu na organizovanie práce tak, aby sa toto právo objektívne realizovalo (II. ÚS 21/01, I. ÚS 251/05).

Predmetom konania pred ústavným súdom bolo posúdenie, či postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 6 C 287/07 došlo k porušeniu základného práva sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prerokovanie záležitosti v primeranej lehote zaručeného v čl. 6 ods. 1 dohovoru.

Judikatúra ústavného súdu sa ustálila v tom, že otázka, či v konkrétnom prípade bolo alebo nebolo porušené základné právo na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov zaručené v čl. 48 ods. 2 ústavy a právo na prerokovanie záležitosti v primeranej lehote zaručené v čl. 6 ods. 1 dohovoru, sa skúma vždy s ohľadom na konkrétne okolnosti každého jednotlivého prípadu najmä podľa týchto troch základných kritérií: zložitosť veci, správanie účastníka konania a postup súdu (I. ÚS 41/02). V súlade s judikatúrou Európskeho súdu pre ľudské práva ústavný súd prihliada aj na predmet sporu (povahu veci) v posudzovanom konaní a jeho význam pre sťažovateľa (I. ÚS 19/00, I. ÚS 54/02, II. ÚS 32/02, I. ÚS 79/05). Podľa rovnakých kritérií ústavný súd postupoval aj v danom prípade.

Ústavný súd predovšetkým konštatuje, že predmetom napadnutého občianskoprávneho konania je finančný nárok z neplatného okamžitého skončenia pracovného pomeru, t. j. vec, ktorá má priamy dopad na existenčnú sféru sťažovateľa (jeho príjem) a ktorej povaha si preto vyžaduje mimoriadnu starostlivosť a pozornosť všeobecného súdu venovanú efektívnemu a rýchlemu postupu, aby bol naplnený účel

súdneho konania, čo okrem iného znamená, že všeobecný súd má povinnosť organizovať svoj procesný postup tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prejednaná a skončená (§ 100 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku) a aby sa čo najskôr odstránil stav právnej neistoty, kvôli ktorému sa naň osoba obrátila so žiadosťou o rozhodnutie (napr. I. ÚS 142/03, I. ÚS 145/03, I. ÚS 158/04, I. ÚS 241/06).

1. Pokiaľ ide o kritérium zložitost' veci, ústavný súd konštatuje, že na jednej strane by bolo možné posudzované konanie považovať za skutkovo náročnejšie, keďže s ohľadom na predmet konania, ktorým bol v danom prípade finančný nárok z neplatného skončenia pracovného pomeru, bola na okresný súd kladená vyššia miera náročnosti, čo sa týka dokazovania, najmä pri zadovážovaní potrebných listinných dôkazov, ktoré bolo napokon zavŕšené vypracovaním znaleckého posudku, avšak na druhej strane podľa názoru ústavného súdu aj vzhľadom na celkové trvanie znaleckého dokazovania nemožno túto okolnosť považovať za takú, ktorá by prispela ku vzniku zistených zbytočných priet'ahov v danej veci (pozri ďalej).

2. Pokiaľ ide o správanie s'ťažovateľa ako účastníka konania, ústavný súd za skúmané obdobie nezistil žiadne skutočnosti alebo okolnosti na jeho strane, ktoré by mu bolo možné pričítať ako prekážku pre riadny procesný postup v konaní.

3. Napokon sa ústavný súd zaoberal aj postupom okresného súdu a v tejto súvislosti prihliadol aj na § 100 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, podľa ktorého len čo sa konanie začalo, postupuje v ňom súd i bez ďalších návrhov tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prerokovaná a rozhodnutá.

Ústavný súd zistil, že postup okresného súdu v s'ťažovateľom namietanej veci nebol plynulý a efektívny. Na ťarchu okresného súdu je potrebné pričítať zbytočné priet'ahy v trvaní viac ako 1 rok a 5 mesiacov v čase od 12. novembra 2007, keď žalovaná reagovala na výzvu okresného súdu, do 9. apríla 2009, keď okresný súd nariadil vo veci pojednávanie, pričom počas tohto obdobia okresný súd nevykonal žiadny procesný úkon. Ďalšie zbytočné priet'ahy v trvaní viac ako 10 mesiacov spôsobil okresný súd aj v období od 2. júla 2009,

keď mu bolo v nadväznosti na závery posledného pojednávania opäť doručené vyjadrenie žalovanej, do 11. mája 2010, keď nariadil termín ďalšieho pojednávania. Obdobne, v čase od 23. mája 2011, keď bolo okresnému súdu doručené vyjadrenie právneho zástupcu sťažovateľa k znaleckému posudku, do 12. októbra 2011, keď okresný súd toto vyjadrenie zaslal znalkyni na zaujatie stanoviska, okresný súd nekonal viac ako 4 mesiace.

Napokon ako zbytočné prietahy je potrebné na ťarchu okresného súdu pričítať aj obdobie od 27. októbra 2011, keď bolo okresnému súdu doručené stanovisko znalkyne, do 28. marca 2012, keď okresný súd nariadil termín ďalšieho pojednávania, t. j. viac ako 5 mesiacov.

Uvedeným postupom okresný súd spôsobil v posudzovanom konaní zbytočné prietahy celkovo v trvaní viac ako 3 roky.

Vzhľadom na uvedené ústavný súd dospel k záveru, že postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 6 C 287/07 došlo k porušeniu základného práva sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, tak ako to je uvedené v bode 1 výroku tohto rozhodnutia.

IV.

4. Vzhľadom na skutočnosť, že vo veci vednej pod sp. zn. 6 C 287/07 okresný súd rozhodol rozsudkom z 18. mája 2012, pričom tohto času prebieha v tejto veci odvolacie konanie, ktorého rýchlosť, ako ani výsledok okresný súd nevie objektívne ovplyvniť, ústavný súd nepovažoval za potrebné prikázať okresnému súdu ďalej konať vo veci bez zbytočných prietahov.

5. Podľa § 56 ods. 4 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd priznať tomu, koho základné právo alebo sloboda sa porušili, aj primerané finančné zadost'učinenie.

Sťažovateľ sa domáhal priznania primeraného finančného zadostučinenia v sume 3 000 €.

Vzhľadom na okolnosti danej veci ústavný súd dospel k názoru, že len konštatovanie porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote zaručeného v čl. 6 ods. 1 dohovoru nie je pre sťažovateľa dostatočným zadostučinením. Ústavný súd preto uznal za odôvodnené priznať sťažovateľovi aj finančné zadostučinenie podľa citovaného ustanovenia zákona o ústavnom súde, ktoré podľa zásad spravodlivosti, s prihliadnutím na všetky okolnosti prípadu, najmä vzhľadom na zistený rozsah zbytočných prietáhov považuje za primerané v sume uplatneného nároku, t. j. v sume 3 000 €, tak ako to je uvedené v bode 2 výroku tohto rozhodnutia.

6. Právny zástupca sťažovateľa si uplatnil nárok na úhradu trov právneho zastúpenia v celkovej sume 356,40 € vrátane 20 % DPH (právny zástupca predložil osvedčenie platcu DPH).

Pri výpočte trov právneho zastúpenia sťažovateľa ústavný súd vychádzal z príslušných ustanovení vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov. Základná sadzba odmeny za jeden úkon právnej služby uskutočnený v roku 2011 je 123,50 € a hodnota režijného paušálu je 7,41 € a za jeden úkon právnej služby uskutočnený v roku 2012 je 127,17 € a hodnota režijného paušálu je 7,63 €.

S poukazom na výsledok konania sťažovateľovi vznikol nárok na úhradu trov za dva úkony právnej služby uskutočnené v roku 2011 (prevzatie zastúpenia a podanie sťažnosti ústavnému súdu) v sume 314,18 € (vrátane režijného paušálu a DPH) a za jeden úkon uskutočnený v roku 2012 (stanovisko z 13. septembra 2012) v sume 161,76 € (vrátane režijného paušálu a DPH), t. j. sťažovateľovi vznikol nárok na úhradu trov v celkovej sume 475,94 €.

Vzhľadom na skutočnosť, že právny zástupca sťažovateľa si uplatnil nárok na úhradu trov iba v sume 356,40 €, ústavný súd ju sťažovateľovi priznal vo výške uplatneného nároku, tak ako to je uvedené v bode 3 výroku tohto rozhodnutia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 25. októbra 2012